

ENTREVISTA A OLGA COSTA

la vigatana i osonenca en completar els 217 tres mil dels Pirineus

1.-Quan vas plantejar el repte?

A l'agost del 2015

2.-Com va sorgir la idea?

L'estiu del 2015, vaig decidir anar sola al Pirineu i vaig coincidir amb en Josep Maria. Vam fer el Pic Maubic i l'Agulla de Torrats, em va explicar que era col·leccionista de tres mils, i em va demanar quants en portava, en aquell moment em va agafar per sorpresa: "Quants 3.000 he fet? espera que els compto..." vaig fer memòria i n'havia fet 18. Quan vaig arribar a casa, vaig agafar del prestatge de la biblioteca, el llibre "Pirineos, guia de los 3.000m" de Luis Alejos (212 cims) i vaig començar a fer una creueta als que havia pujat. Vaig començar a llegir-lo, girar pàgines i rellegir-lo, la veueta em va preguntar: Quan comencem? I aquí vaig començar.

3.-El vas plantejar sola o amb companyia, assessorament.

El vaig plantejar sola, un repte personal, sabia que no seria gens fàcil. La muntanya ja l'havia trepitjat bastant, estava molt motivada i il·lusionada per fer els 3.000, sabia on em posava. També vaig reforçar el meu estat físic, és bàsic fer un mínim d'esport, escalada i tenir coneixements tècnics d'alta muntanya, així com treballar la ment perquè vagin alineats.

4.-Com vas decidir plantejar-lo? Et vas posar un temps màxim per assolir tots els cims?

Vaig fer un Excel, classificant tots els 3.000 per sectors, alçada, dificultat, data d'ascensió i la persona amb qui compartiria el cim.

No em vaig posar un temps màxim per no pressionar-me. Quan vaig decidir començar, vaig comentar que als 50 anys, m'agradaria haver-ne fet 50, i resulta que als 50 anys els he culminat tots!

Els caps de setmana que tenia disponibilitat, marxava a la muntanya i quan vaig decidir fer els 3.000, vaig dedicar el meu temps gairebé només als tresmils, em va atrapar. La veritat, no pensava acabar-los tan aviat; era un repte personal. El que si tenia clar i m'interessava, era no deixar els més difícils pel final, faig escalada i era el moment per començar pels més exigents,

pensava que a mesura que em fes gran, em seria més difícil, així em quedarien els fàcils per clausurar.

5.-Amb quines dificultats i adversitats et vas trobar?

En algun moment el company d'encordada, tinc amics que m'han acompanyat a bastants tresmils però hi ha massa cims per implicar-los, la passió és meva. M'hauria agradat compartir-ho amb noies, només he coincidit amb la Carmeta, no he trobat altres noies que fessin tresmils en solitari i per compartir.

Un altre obstacle és la meteo, el dia disponible i el temps han d'anar alineats..

Un altre dificultat per a mi és el pes de la motxilla, aprendre a fer una motxilla ben feta, controlant el pes és clau, per exemple, a les crestes no trobes aigua, i l'aigua carrega molt; també pesa el material d'hivern o tot el material d'escalada, encara que es comparteixi, un dia llarg, la motxilla es fa pesada.

6.- De tots els cims, quin ha estat el més especial i per què?

Cada cim és especial, té una història i els repetiria tots. Si n'haig de destacar un, la cresta de Llosas, per diversos motius: La nit anterior vam fer un bivac en una llosa preciosa de pedra de 5 estrelles, va ser guapíssim. Vam tenir bon temps.

Aquesta cresta me l'havia mirat varies vegades, li tenia molt de respecte, i em va sorprendre per no ser de les més exigents, és una cresta elegant, ens va deixar fer molt bé i la vam gaudir amb un bon ritme

Després del ràpel a l'Agulla Franqueville, vàrem decidir rapelar-lo tot i pujar per la canal Estasen, vam fer l'Agulla Daviu i vam acabar amb l'Aneto. Dalt de l'Aneto ens varem trobar una parella francesa, voltaven més de 75 anys, se'ls veia cortits, baixaven amb molta atenció, un pas lent i meditat, anaven encordats a la glacera, em va encantar veure aquesta imatge, em va emocionar.

Cal destacar en Ramon Rierola, també és col·leccionista de tresmils, vaig compartir el cim amb ell i s'ha convertit amb el meu company d'encordada. Amb ell he compartit 106 tresmils.

7.-Quina seria l'anècdota més destacada?

N'hi ha moltes, són més per les emocions i sensacions viscudes que l'anècdota: vam posar i deixar un pitó al pas d'hombros en el Pic Mir, hem trobat ressenyes actualitzades de muntanya que comenten hi ha un pitó per fer el pas de V+/6a.

Els panells dalt del Collado de la Rimaya, una tempesta al Balaitous.

8.-Quan i com et vas iniciar en l'excursionisme?

A l'estiu sempre sortíem a la muntanya amb família, fèiem cims del Pirineu oriental. La muntanya sempre m'ha atret, fa uns 15 anys, em vaig implicar molt més, prioritzava la muntanya i l'escalada per davant de tot. Es va convertir amb una passió a consciència.

9.-Quin ha estat el millor aprenentatge que t'ha donat la muntanya?

Són moltíssimes coses que m'ha ensenyat la muntanya, hi ha diferents variants:

He après algunes de les tècniques d'alta muntanya, he guanyat confiança i a moure'm per un terreny alpi.

He après que amb la perseverança, l'esforç, l'actitud, la confiança i el compromís personal, he aconseguit el meu repte, la gran capacitat de lluita i les suficients ganes per fer-ho és la clau.

M'ha enriquit i aportat una fortalesa mental i personal increïble per superar circumstàncies que també són aplicables a la vida diària.

He descobert que no arribar al cim també és un èxit i que els límits ens els posem nosaltres.

I que l'última paraula la té la muntanya.

10.-Quin és el proper repte?

En Ramon li queden 8 tresmils pendants, que acabarem aviat.

El següent repte, estem recopilant ressenyes de vies d'escalada del Pirineu, com el Ramougn, Neouvielle, Quayrat, Spijeoles, Maladeta, Russell, Vignemale, Taillon,...i tornar a fer algun viatge cap als Alps.